

Laksaprisurin fer at lækka enn meira

Fallið í laksaprisinum, sum hevur verið nú hetta seinasta árið og m.a. hevur merkt söluna av føroyskum laksi, fer møguliga at lækka enn meira komandi fimm árin.

Hetta vil írski Fiskivinnuráðið vera við. Sambært grein í seinasta nummarinum av «Okkara millum», so hevur írski fiskivinnuráðið bilagt eina kanning av marknaðarmøguleikunum fyri laks, sum verður aldur í Atlantshavinum komandi tiggju árin. Samstundis hevur ráðið ynskt at fáa at vita, hvørja ávirkan økta alingin fer at hava á prisirnir.

Eftir upplýsingum, sum ráðið hevur fingið frá norsku, skotsku og írsku alivinnuni, er tað komið til ta niðurstøðu, at strong góðskukrøv 3ru neyðug, eins og effektiv aling, marknaðarføring og útbýting koma at verða avgerandi. Men prisirnir fara kortini at lækka.

Á SIAL-stevnuni í Paris í fjør, vóru serfrøingar samdir um, at toskur og laksur fara at kosta tað sama, og teir báðar seinastu mánaðirnar av 1986 lækkaði prisurin á laksi, skrivur «Okkara Millum».

Í Fraklandi var prisurin á føroyskum alilaksi millum 2.07 og 2.8 dollarar fyri libsið, meðan norskur alilaksur varð seldur fyri millum 2.28 og 2.46 dollarar fyri libsið. Í Týsklandi var prisurin á norskum alilaksi hægri.

Prisirnir í Sveits vóru hægri, meðan teir vóru lægri í Italia og Belgia.

Laksaprisurin í USA var trýstur í botn av tí stóra útboðnum, og somuleiðis verður gongdin væntandi eisini frammyvir.

Harafurtimóti økist alingin allastaðni í ár. Sambært «Gobefish» vænta norðmenn at ala 55.000 tons imóti 44.000 tons í fjør. Skotar vænta at ala 14.000 imóti 9.700 tons í fjør og Írland og Kanada vænta somuleiðis stóra øking í alivinnuni.

Hildið verður, at Ísland hevur sora framtíð í aling

av atlantlaksi. Teir fara at ala eini 500 tons í ár, men longu í 1988 fara islendingar at ala yvir 2000 tons. «Icelandic Freezing Plants Corp.» hevur sett yvir 530.000 dollarar í tvær nýggjar aliatlanir. Í framtíðini fara londini at leggja seg eftir at selja fryst flek, portionsstykkeir, blokk og lidnar rættir

úr laksi. Og í söluræðiðinum fer hvert landið sær at royna at vissa brúkaran um, at teirra laksur er tann besti skrivur «Okkara Millum».

Framhald av síðu 21

sáttmálanum, sum tað verða gjørdur.

Helst gongur hetta flestu ár so gott, sum tað nú einaferð kann í kappingini við norðmenn og islendingar, men tað koma ár, har illa gongst í hond, so sum tað gjørdi í 1986.

Tá ein fær at vita, at meðalprisurin hjá ávísu saltfiskaskipi í 1986 var 19 kr./kg, meðan marknaðurin kanska lá 6-8 kr. hægri, og har bara turkað brosmufak í Brasil røkk upp í 76 kr./kg, má ein bert siga, at tann saltfiskakvotan, sum tað skipið fekk, kundi verið betri farin.

Men hetta eru smáðemi, sum gnadda hjá onkrum. Veruleikin er, at Føroya Fiskasøla hevur ábyrgdina av 80 prosent av okkara sølu, og harvið eisini 80 prosent av tí effektivitetskravi, okkara samfelag er undir, skulu vit hava 3.000 milliónir istaðin fyri tær 2.000, vit nú fáa.

Eg trúgvi onki uppá, at hesin partur Fiskasølunnar minkaði so ræðuliga nógv, um vit við aktivari medvirkan frá hennara síðu framdu eina liberalisering.

Á fiskivinnutíninginum vóru tvinni áhugaverd uppskot.

Annað átti Óli Jacobsen, fiskimannafelagsformaður, og gekk tað út uppá at leggja prísbrotyingarnar út á øll lið í framleiðslu og sølu, so fiskimenn ikki einsamallir eru «stoytdoyvarar» í skipanini.

Hitt var frá Hera Mortensen, flakavirkisgjóra, og gekk tað út uppá, at skipa tvær — ella fleiri — sølur, sum ein samstundis kann vera limur í.

Havi merkt mær, at uppskot Óla er sera væl undirtikið — eisini av Føroya Fiskasølu — og landsstýrið arbeiðir nú við hesum.

Meti, at tað ber til at halda fast um málsetning landsstýrisins um at frysta studningsupphæddirnar á góðum 200 mió. kr. og samstundis fáa nakað sera positivt burtur úr uppskoti Óla Jacobsens.

Hitt uppskotið fekk litla undirtøku, og havi eg serliga merkt mær, at starvsnevndarformaðurin í Føroya Fiskasølu beinleiðis sigur, at slikt ber ikki til, tí sami fiskur kann ikki seljast tvær ferðir.

Hóast formaðurin «vónar, at Føroya Fiskasøla verður broytt soleiðis, at limirnir kenna seg tryggari, enn teir gera í dag», er sjónarmiðið hitt sama:

«Annaðhvørt ert tú limur, ella ert tú uttanfyri.»

Í mínum hugaheimi ber væl til at taka undir við uppskoti Hera Mortensens.

Sjálvandi hevur tú ábyrgd í einum samtaki, tú ert limur í, sig tí t.d., at Føroya Fiskasøla er í forhond tryggjaður rættur at selja 1/3 av framleiðsluni hjá einum limi, hin fiskasølan eigur so eisini rætt til 1/3. Hetta skapti kapping um tann síðsta triðingin, og gjørdi eingin av sølunum tær stóru skreytirnar, so seldi framleiðarin hann kanska betri sjálvur.

Hetta hevði óivað roynst í teim góðu seltiðum, vit hava havt. Í verri tíðum hevði skyldan, sum er knýtt at rættinum væl borið, men sjálv liberaliseringin gjørdi væl, at eisini tá fekst frægast burturúr.

Dugi ikki at siggja, at ein so stór, sterk og roynd sèla sum Føroya Fiskasøla við so fáum alternativum hevur nakað at óttast í hesum sambandi. Hon átti sjálf at roynt at fingið sær henda eggjara og «katalysator» at arbeiðt saman við. Hetta vil geva arbeiðslíkindi til teir «entrepenørar» eg umræddi á fiskivinnutíninginum í heyst.

Beckers

TYGARA
YNSKI —
OKKARA
UPPGÁVA

BECKERS MALING
Tel. 13657 Tórshavn

MAÐUR HEVUR
VANDAN
VIÐ — SUM IKKI AKTAR
KOYRISIÐ!

FERÐSLUTRYGD

er altíð at vera
blanka edrúur

ff